Rok V. **Nr 1.**

DZIENNIK URZĘDOWY

KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO KRAKOWSKIEGO

WYDAWANY Z FUNDUSZÓW NAUCZYCIELSTWA OKRĘGU.

Kraków, dnia 28 stycznia 1926 r.

Pozycja **TREŚĆ:** Str.

1.

USTAWA.[1])

z dnia 25 listopada 1925 r.

dotycząca zmiany niektórych postanowień ustawy [2]) z dnia 17 lutego 1922 r. o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół powszechnych (Dz. U. R. P. Nr. 18 poz. 143).

Art. 1. W art. 1 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół powszechnych (Dz. U. R. P. Nr. 18 poz. 143) po końcowem słowie: „gminie" kładzie się zamiast kropki przecinek i dodaje się następujące słowa: „a w województwach poznańskiem i pomorskiem także na obszarach dworskich".

Jako drugi i trzeci ustępy tego artykułu dodaje się co następuje: „Obszary dworskie posiadają pod względem ponoszenia kosztów zakładania i utrzymywania publicznych szkół powszechnych prawa korporacji prawa publicznego.

Do czasu zrealizowania planu sieci szkolnej obowiązek powyższy dotyczy wszystkich publicznych szkół powszechnych, zarówno istniejących w chwili wejścia w życie ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 poz. 143), jak i od tego czasu założonych lub mających powstać w przyszłości".

Art. 2. Art. 5 tej ustawy otrzymuje następujące brzmienie:

„Jeżeli szkoła jest przeznaczona dla ludności dwu lub więcej gmin i obszarów dworskich, obowiązek założenia i utrzymywania publicznej szkoły powszechnej ciąży na tej gminie lub na tym obszarze dworskim, w których obrębie szkoła się znajduje lub ma być założona.

Inne gminy i obszary dworskie, korzystające ze szkoły, obowiązane są do pokrywania części wydatków, ustalonej na podstawie wzajemnego porozumienia; w razie niedojścia do porozumienia rozstrzygają władze, pełniące w pierwszej instancji nadzór nad gminami, a jeżeli gminy i obszary dworskie należą do różnych powiatów — władze, pełniące w drugiej instancji nadzór nad gminami; jeżeli gminy i obszary dworskie należą do różnych województw — Minister Spraw Wewnętrznych".

Art. 3. W art. 7 tej ustawy zastępuje się słowa: „organów samorządu gminnego i szkolnego na obszarze gminy" słowami: „organów samorządu gminnego, właścicieli obszarów dworskich, oraz organów samorządu szkolnego w gminie i na obszarze dworskim".

Art. 4. W ustępie trzecim art. 8 tej ustawy po słowach: „łącznie z gminą" dodaje się słowa: „albo z obszarem dworskim".

---

[1]) Ogłoszona w Dz. U. R. P. Nr. 126 poz. 898.

[2]) Przedrukowanej w Dz. U. Kur. O. S. K. Nr. 4 z r. 1922.

Art. 5. W art. 9 tej ustawy po końcowych słowach: „w gminie" dodaje się słowa: „lub na obszarze dworskim".

Art. 6. W art. 10 lit. b) tej ustawy po słowie: „gminę" dodaje się słowa: „i obszar dworski".

Art. 7. W ustępie pierwszym art. 11 tej ustawy po słowie: „gmina" dodaje się słowa: „i obszar dworski", a w drugim ustępie tego artykułu po słowie: „gminy" dodaje się słowa: „i obszaru dworskiego".

Art. 8. W art. 12 tej ustawy po słowie:. „gminy" dodaje się słowa: „i obszary dworskie".

Art. 9. W art. 13 tej ustawy po słowach: „w gminach" dodaje się słowa: „i na obszarach dworskich", po słowach: „budżetu szkolnego gmin" dodaje się słowa: „i obszarów dworskich", a po końcowem słowie: „uchwalenia" kładzie się zamiast kropki przecinek i dodaje się słowa: „a właścicielom obszarów dworskich do wiadomości i wykonania".

Art. 10. Na końcu art. 15 tej ustawy dodaje się następujące dwa dalsze ustępy:

„Na obszarach dworskich obowiązek ten w odniesieniu do organu samorządu szkolnego na obszarze dworskim ciąży na właścicielu obszaru dworskiego.

Jeżeli obszar dworski nie jest wyłączną własnością właściela dóbr, albo jeżeli w granicach obszaru dworskiego przysługuje innej osobie prawo zabudowy, lub jeżeli na obszarze dworskim mieszkają osoby, nie będące w stosunku służbowym do właściciéli, a opłacające podatki państwowe od gruntów, domów, przemysłu lub dochodu, to wydatki na założenie i utrzymanie publicznej szkoły powszechnej rozdzielane będą przez właściwy wydział powiatowy na wymienionych właścicieli gruntów i mieszkańców obszaru dworskiego w stosunku do opłacanych przez nich podatków państwowych".

Art. 11. W art. 16 tej ustawy, jako drugie zdanie, dodaje się słowa: „w razie zwłoki w dostarczeniu funduszów przez obszary dworskie, zaległe sumy będą ściągane drogą egzekucji administracyjnej".

Art. 12. W art. 17 tej ustawy po słowach: „na terenie gminy" dodaje się słowa: „lub obszaru dworskiego", a po słowach: „organy samorządu szkolnego gminy" dodaje się słowa: „lub obszaru dworskiego„ ; po słowie: „gmina" dodaje się słowa: „właściciel obszaru dworskiego".

Art. 13. Po art. 18 ustawy dodaje się następujące artykuły: 19, 20. 21, 22, 23.

„Art. 19. Na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego znosi się patronaty szkolne oraz inne przywileje i zobowiązania do świadczeń na rzecz publicznych szkół powszechnych, natomiast zobowiązania osób trzecich fizycznych i prawnych na rzecz publicznych szkół powszechnych, opierające się na szczególnych tytułach prawnych, pozostają nadal w mocy. Tak zwany serwitut leśny na obszarach województwa pomorskiego we wsiach

dominjalnych (art. 45 ordynacji szkolnej dla szkół elementarnych w prowincjach Prusy Wschodnie i Prusy Zachodnie z dnia 11 grudnia 1845 r.) pozostaje w mocy.

Art. 20. Istniejące na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego gminy szkolne (publiczno-prawne spółki szkolne) i publiczne szkoły powszechne, wyposażone w osobowość prawną, znosi się.

Zniesienie publicznych szkół powszechnych, wyposażonych w osobowość prawną, nie pociąga za sobą zamknięcia odnośnych szkół, jako zakładów naukowych.

Art. 21. Majątek zniesionej na podstawie art. 20 gminy szkolnej, oraz szkoły, wyposażonej w osobowość prawną, przechodzi jako całość na obowiązaną do utrzymywania odnośnej szkoły gminę miejską lub wiejską, lub takiż obszar dworski (art. 1).

Majątek ten może być użyty tylko na cele publicznego szkolnictwa powszechnego.

Majątek ten zostanie w chwili przejęcia zinwentaryzowany.

Art. 22. Do udowodnienia przejścia praw (art. 21) wystarcza wobec osób trzecich fizycznych i prawnych poświadczenie właściwego inspektora szkolnego. Poświadczenie takie należy na żądanie wydać każdemu, kto wykazuje w tem interes prawny.

Art. 23. Prawo stawiania wniosków na przepisanie na gminę miejską lub wiejską, albo obszar dworski, prawa własności lub innego prawa, dotyczącego gruntu szkolnego, wpisanego w księdze gruntowej na rzecz zniesionej gminy szkolnej, lub szkoły, wyposażonej w osobowość prawną, przysługuje, oprócz stron interesowanych, także inspektorowi szkolnemu.

Na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego w odniesieniu do majątku gmin szkolnych, rozwiązanych przed wejściem w życie niniejszej ustawy, który na mocy postanowienia § 192 pruskiego powszechnego prawa krajowego (część II, tytuł 6) stał się własnością Skarbu Państwa, stawia odpowiedni wniosek kurator okręgu szkolnego".

Art. 14. Art. 19 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 poz. 143) otrzymuje liczbę porządkową 24, a art. 20 liczbę porządkową 25.

Art. 15. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami. Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego upoważnia się do ogłoszenia ponownego całkowitego tekstu ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 poz. 143) wraz ze zmianami, wprowadzonemi niniejszą ustawą.

Art. 16. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski.*

Prezes Rady Ministrów: *Al. Skrzyński.*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *St. Grabski.*

2.

USTAWA[1])

z dnia 22 grudnia 1925 r.

o środkach zapewnienia równowagi budżetowej.

I. O zmianach niektórych przepisów o wymiarze uposażeń i zaopatrzeń emerytalnych.

Art. 1. Wszelkie świadczenia Skarbu Państwa, wynikające z ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 924), z ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134 poz. 1107), jak również wszelkie inne świadczenia Skarbu Państwa, obliczane dotychczas według zasad, określonych jedną z tych ustaw, dalej świadczenia Skarbu Państwa, wynikające z ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z roku 1924 Nr. 6 poz. 46) oraz z ustawy z dnia 13 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 poz. 178), zmieniającej niektóre postanowienia ostatnio powołanej ustawy, wreszcie wynagrodzenia umowne funkcjonarjuszów kontraktowych będą obliczane według zasad, obowiązujących w dniu 1 grudnia 1925 r. przy zastosowaniu zmian, wprowadzonych dalszemi postanowieniami niniejszej ustawy.

Art. 2. Z obliczonych, w sposób, przepisany art. 1, świadczeń Skarbu Państwa ulegają procentowemu zmniejszeniu następujące świadczenia:

a) zaopatrzenia emerytalne oraz zaopatrzenia wdów i sierót (ustawa z dnia 11 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. z r. 1924 Nr. 6 poz. 46) o 4%;

b) uposażenia funkcjonarjuszów państwowych i wojska oraz wynagrodzenia umowne funkcjonarjuszów kontraktowych, wymierzane (art. 3, 4, 5 i 118 ustawy z dnia 9 października 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 924):

1) wedle grup uposażenia XII do XIV o 4½%;

2) wedle grup uposażenia IX do XI o 5%;

c) uposażenia funkcjonarjuszów państwowych i wojska, wymierzane wedle grup uposażenia I do VIII, uposażenia sędziów i prokuratorów oraz wszelkie inne świadczenia, tytułem uposażeń wypłacane, o 6%.

Zmniejszenia powyższe obowiązują na czas od 1 stycznia do 31 marca 1926 r. włącznie.

Art. 3. Wyszczególnione w art. 25, 27, 29, 37, 38, 50, 54, 61, 62 i 105 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska oraz w art. 8 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem i prokuratorów — dodatkowe punkty i mnożne wynagrodzenia zmniejsza się o 50% (pięćdziesiąt procent).

Art. 4. Określone w art. 34 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska maksymalne ilości godzin zmienia się pod literą a) na 27 godzin, pod literą b) na 23 godziny, pod literą c) na 21 godzin; określone w art. 51 tej ustawy maksymalne ilości godzin zmienia się pod literą a) na 27 godzin, pod literą b) na 23 godziny, pod literą c) na 21 godzin, pod literą d) na 18 godzin, a określoną w art. 58 tej ustawy ilość godzin zmienia się na 29.

Art. 5. Art. 35, ustęp drugi i czwarty art. 37, ustęp drugi art. 44, art. 48,

---

[1]) Ogłoszona w Dz. U. R. P. Nr. 129 poz. 918.

49, 52, ustępy trzeci i czwarty art. 54, ustępy drugi i trzeci art. 62 i art. 65 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska uchyla się.

Art. 6. Wynagrodzenie roczne za godziny nadliczbowe, określone w art. 36 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska, oznacza się na 225 mnożnych za godzinę tygodniowo dla wszystkich kategoryj przedmiotów, takie samo wynagrodzenie roczne, określone w art. 53 tej ustawy, oznacza się na 300 mnożnych za godzinę tygodniowo dla wszystkich kategoryj przedmiotów, a to samo wynagrodzenie, określone w ustępie drugim art. 46 i 60 tej ustawy, oznacza się na 150 mnożnych.

Art. 7. Wynagrodzenie nauczycieli nieetatowych za każdą godzinę nauki ustala Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Ostatni ustęp art. 46 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska uchyla się.

Art. 8. Za pełnienie obowiązków kierownictwa szkoły dolicza się kierownikowi publicznej szkoły powszechnej:

1-klasowej	......	5 punktów miesięcznie
2- i 3- „	......	10 „ „
4- i 5- „	......	30 „ „
6- „	......	40 „ „
7- „	......	60 „ „

Art. 47 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska uchyla się.

Art. 9. Lata służby, spędzone na pełnieniu służby wizytatora szkół i inspektora szkolnego, w razie powrotu do służby nauczycielskiej, zaliczone będą tak, jak pełnienie służby nauczycielskiej.

Art. 10. Przepisy art. 107, 108 i 109 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska nie będą stosowane od dnia 1 stycznia 1926 r.

II. O zmianie niektórych postanowień ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych, których śmierć znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojskową.

Art. 11. Do art. 26 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych, których śmierć znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojskową (Dz. U. R. P. Nr. 32 poz. 195) wstawia się w ustępie f) zamiast słów: „jeżeli dochód, podlegający opodatkowaniu“ słowa: „jeżeli dochód, osiągany z jakiegokolwiek źródła“.

Art. 12. Wdowy i rodzice nie mogą w żadnym razie pobierać ustanowionych ustawą z dnia 18 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32 poz. 195) rent (art. 14) w wysokości, przekraczającej przeciętny zarobek miesięczny zdrowego mężczyzny, względnie zdrowej kobiety, w danym zawodzie i w danej miejscowości. Wysokość przeciętnego zarobku oznacza właściwy starosta.

Renta wszystkich sierót razem wziętych nie może przekraczać renty wdowiej.

III. O zmianie niektórych postanowień o utrzymaniu szkół.

Art. 13. Umieszczony w ustępie a) art. 3 ustawy z dnia 30 października 1923 r. o państwowych stypendjach oraz innych formach pomocy dla młodzieży akademickiej (Dz. U. R. P. Nr. 118 poz. 942) przepis, począwszy od słów: „liczbie odpowiadającej“ do końca tego ustępu uchyla się.

Art. 14. Umieszczone w art. 6 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół powszechnych (Dz. U. R. P. Nr. 18 poz. 143) cyfry, oznaczające liczby dzieci w wieku szkolnym, podnosi się odnośnie do jedno, dwu i trzyklasowych szkół z 60 na 80, ze 100 na 120, ze 150 na 170.

Ostatni ustęp tego artykułu uchyla się.

Art. 15. Na budowę lub przebudowę szkół i domów mieszkalnych dla nauczycieli, wznoszonych zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o budowie publicznych szkół powszechnych (Dz. U. R. P. Nr. 18 poz. 144), mogą być udzielane gminom ze Skarbu Państwa zasiłki i długoterminowe pożyczki na warunkach, określanych rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, wydanem w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 10 powołanej ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 poz. 144) uchyla się.

IV. O zmianie niektórych przepisów ustawy z dnia 1 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych.

Art. 16. Przypadający związkom komunalnym na mocy art. 9 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747) udział we wpływach z państwowego podatku dochodowego wynosi dla miast 15%, a dla miasta stołecznego Warszawy 20% państwowego podatku dochodowego, przypisanego w tychże gminach, zaś dla powiatowych związków komunalnych 15% państwowego podatku dochodowego, przypisanego w gminach wiejskich, a w województwach poznańskiem i pomorskiem także na obszarach dworskich.

V. O zmianie niektórych przepisów o organizacji Kas Chorych oraz administracji i Funduszu Bezrobocia.

Art. 17. Ustanowiony art. 103 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. Nr. 44 poz. 272) termin organizacji Kas Chorych przedłuża się do końca roku 1926.

Art. 18. Czynności, które w art. 19 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 650) w brzmieniu ustawy z dnia 28 października 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 120 poz. 863) o zmianie niektórych przepisów ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia powierzone są zarządom obwodowym Funduszu Bezrobocia, może Minister Pracy i Opieki Społecznej na wniosek zarządu głównego Funduszu Bezrobocia powierzyć tym zarządom obwodowym Funduszu Bezrobocia, które uzna za właściwe, i w tym przypadku działalność zarządu obwodowego Funduszu Bezrobocia rozciągnąć na obszar działania kilku Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy.

VI. Przepisy końcowe.

Art. 19. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Skarbu w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 20. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1926 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski.*
Prezes Rady Ministrów: *Al. Skrzyński.*
Minister Skarbu: *J. Zdziechowski.*

3.

Rozporządzenie Rady Ministrów[1])

z dnia 4 listopada 1925 r.

o zaliczeniu poszczególnych grup funkcjonarjuszów państwowych do kategorji funkcjonarjuszów niższych i zaliczeniu ich do grup uposażenia.

Na zasadzie art. 92 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21 poz. 164) i art. 19 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 924) zarządza się co następuje:

§ 1. Z pośród funkcjonarjuszów państwowych, posiadających jednakowe kwalifikacje i wykonywujących jednakowe funkcje we wszystkich lub większości władz i urzędów państwowych, zalicza się do kategorji funkcjonarjuszów niższych, funkcjonarjuszów, pełniących czynności woźnych, i równocześnie ustala się ich tytuły i zalicza do grup uposażenia w sposób następujący:

Stanowisko służbowe i przywiązany do niego tytuł	Grupa uposażenia
Starszy woźny	XIII
Woźny	XV i XIV
Pomocniczy woźny	XVI

§ 2. Służbę rozpoczyna się zawsze na stanowisku pomocniczego woźnego. Przejście na wyższe stanowiska, wymienione w tabeli § 1, odbywa się na ogólnych zasadach, dotyczących awansu (art. 107 ustawy o państwowej służbie cywilnej), z niższej grupy uposażenia do bezpośrednio wyższej.

Postanowienie, zawarte w pierwszem zdaniu poprzedniego ustępu, nie ma zastosowania do osób, które przynajmniej od dwóch lat pełniły w Państwie Polskiem czynności, odpowiadające czynnościom woźnych (pomocniczy woźni, posłańcy sądowi, gońcy, pełniący czynności woźnych i t. p.), mają ukończone 20 lat wieku i posiadają odpowiednie kwalifikacje. Osoby te mogą być mianowane odrazu na stanowiska woźnych z uposażeniem według grupy XV.

§ 3. Służbę na stanowisku pomocniczego woźnego odbywa się zawsze w charakterze prowizorycznym.

---

[1]) Ogłoszone w Dz. U. R. P. Nr. 118 poz. 847.

§ 4. Właściwy minister ustala w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów i Ministrem Skarbu na każdy rok budżetowy wykaz stanowisk, wymienionych w tabeli § 1, na które może nastąpić nominacja na stałe, z wyszczególnieniem przywiązanych do tych stanowisk grup uposażenia.

Wykazy winny być ustalone do końca października roku, poprzedzającego dany rok budżetowy. Termin ten nie obowiązuje odnośnie do wykazów na rok 1926.

§ 5. Funkcjonarjuszów, którzy w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie nominacji pełnią służbę w charakterze woźnych, zalicza się do grup uposażenia, ustalonych w tabeli § 1, przy ewentualnem równoczesnem ich przemianowaniu, według następujących zasad:

Funkcjonarjusze niżsi, którzy do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia posiadają:

1) mniej niż dwa lata służby, otrzymują stanowisko pomocniczego woźnego;

2) od 2 do 10 lat służby, otrzymują stanowisko woźnego z uposażeniem według XV grupy;

3) od 10 do 20 lat służby, otrzymują stanowisko woźnego z uposażeniem według XIV grupy;

4) powyżej 20 lat służby, otrzymują stanowisko starszego woźnego.

Przez lata służby rozumie się oprócz czasu służby państwowej polskiej, czas poprzedniej służby państwowej (cywilnej i wojskowej) i samorządowej w państwach zaborczych oraz pracy zawodowej, zaliczony do wysługi lat w myśl przepisów uposażeniowych.

§ 6. Funkcjonarjusze niżsi, posiadający w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wyższe grupy uposażenia, niż te, któreby im przysługiwały według zasad, ustalonych w § 5, zatrzymują te wyższe grupy uposażenia.

Funkcjonarjusze niżsi, którzy wskutek zaliczenia do grup uposażenia w myśl postanowień § 5 uzyskają grupę uposażenia wyższą od dotychczas posiadanej, otrzymują w nowej grupie uposażenia zasadniczo szczebel *a*.

O ileby jednak uposażenie, dotychczas przez nich pobierane, było wyższe od uposażenia szczebla *a* nowej grupy, otrzymują oni w nowej grupie szczebel, odpowiadający co do ilości punktów dotychczasowemu uposażeniu. W braku takiego szczebla w nowej grupie otrzymują szczebel, który co do ilości punktów jest bezpośrednio wyższy od szczebla, posiadanego w grupie dotychczasowej.

§ 7. U funkcjonarjuszów niższych, którzy przy zaliczeniu w myśl § 5 niniejszego rozporządzenia otrzymają w wyższej grupie uposażenia szczebel co do ilości punktów wyższy od szczebla dotychczas posiadanego, liczy się termin posunięcia do następnego szczebla od dnia 1 stycznia 1926 r.

O ile funkcjonarjusz niższy przy zaliczeniu w myśl § 5 otrzyma szczebel równy co do ilości punktów dotychczasowemu szczeblowi, dla posunięcia do wyższego szczebla miarodajny jest termin, ustalony w dotychczas posiadanym szczeblu.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy funkcjonarjuszów niższych, pełniących służbę w dyrekcjach lasów państwowych i nadleśnictwach.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1926 r.

Prezes Rady Ministrów w z.: *W. Raczkiewicz.*

4.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 18 listopada 1925 r.

w sprawie egzaminu z języka polskiego, przewidzianego w ust. drugim art. 11 ustawy, dotyczącej kwalifikacyj zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólno-kształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 15 września 1924 roku.

Na mocy ustępu drugiego art. 11-go ustawy z dnia 26 września 1922 r., dotyczącej kwalifikacyj zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólno-kształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 15 września 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92 poz. 864) zarządza się co następuje:

§ 1. Celem uzyskania — na zasadzie art. 8 przytoczonej na wstępie ustawy — dyplomu na nauczyciela szkół średnich ogólno-kształcących i seminarjów nauczycielskich osoby, które nie ukończyły polskiej szkoły średniej ogólno-kształcącej, polskiego seminarjum nauczycielskiego lub polskiej szkoły wyższej, obowiązane są na żądanie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego złożyć egzamin z języka polskiego według poniżej zamieszczonych przepisów.

§ 2. Egzamin dzieli się na pisemny i ustny. Obie części muszą się odbyć przed jedną komisją w tym samym terminie egzaminacyjnym.

§ 3. Egzamin pisemny, trwający 2 godziny, obejmuje krótkie wypracowanie na temat zadany przez egzaminatora, czy to z zakresu przeżyć kandydata, czy to z zakresu jego lektury w polskim lub niepolskim języku.

§ 4. Egzamin ustny, trwający najwyżej 1 godzinę, powinien stwierdzić: 1) poprawne władanie językiem polskim, 2) znajomość kilku najcelniejszych utworów literatury polskiej okresu romantycznego i okresów późniejszych.

§ 5. Egzaminy odbywać się będą przed komisjami, ustanowionemi przy kuratorjach okręgów szkolnych: w Warszawie, w Krakowie, we Lwowie, w Poznaniu, w Wilnie.

Komisje egzaminacyjne powołuje Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na wniosek kuratora. Każda z nich składa się z 3 osób: przewodniczącego oraz 2-ch egzaminatorów.

§ 6. Terminy egzaminów wyznacza kurator w miarę potrzeby.

§ 7. Podania składać należy w kuratorjum odnośnego okręgu szkolnego z dołączeniem: 1) życiorysu, 2) metryki urodzenia, 3) dowodu obywatelstwa polskiego, 4) fotografji uwierzytelnionej, 5) pisma Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, uzależniającego uznanie kwalifikacyj kandydata, względnie wydanie mu dyplomu nauczycielskiego, od zdania egzaminu z języka polskiego.

§ 8. W razie niepomyślnego wyniku egzaminu kandydat może powtórzyć egzamin, nie wcześniej jednak, niż po upływie pół roku.

§ 9. Kandydat nie otrzymuje zaświadczenia o wyniku egzaminu. Zaświadczenie o pomyślnym wyniku egzaminu, wystawione według załączonego wzoru, przesyła kuratorjum Ministerstwu z powołaniem się na Nr. pisma, którem Ministerstwo uzależniło uznanie kawalifikacyj kandydata, względnie wydanie mu dyplomu nauczycielskiego, od zdania egzaminu z języka polskiego.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Warszawa, 18 listopada 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 121 z 7. XII 1925 poz. 869).

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:

(—) St. Grabski.

Załącznik do rozp. Min. Wyzn. Rel. i Ośw. Publ. z dnia 18 listopada 1925 r.

Zaświadczenie.

Pan (i) . . . . urodzon . . dnia . . . . w . . . . (wymienić miejscowość, województwo, względnie państwo) wyznania . . . . poddał (a) się egzaminowi z języka polskiego, przewidzianego w ustępie drugim art. 11 ustawy, dotyczącej kwalifikacyj zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólno-kształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 15 września 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92 po. 864) i zdał (a) go z wynikiem dodatnim.

Podpis przewodniczącego komisji.

Pieczęć Kuratorjum.

Nr. . . . . . (miejscowość).

5.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 10 grudnia 1925 r.

w sprawie kwalifikacyj zawodowych duchownych rzymsko-katolickich do nauczania religji w szkołach średnich ogólno-kształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych.

Na zasadzie art 2 ustawy z dnia 26 września 1922 r., dotyczącej kwalifikacyj zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólno-kształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych w brzmieniu, ogłoszonem w załączniku do rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 15 września 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92 poz. 864), oraz art. 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1925 r. o zatwierdzeniu układu ze Stolicą Apostolską, określającego stosunek Państwa do Kościoła Rzymsko-Katolickiego (Dz. U. R. P. Nr. 47 poz. 324) zarządza się co następuje:

§ 1. Zgodnie z art. XIII konkordatu, zawartego pomiędzy Stolicą Apostolską a Rzecząpospolitą Polską (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 72 poz. 501) kwalifikację zawodową do nauczania religji rzymsko-katolickiej w szkołach średnich ogólno-kształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych stanowi dla duchownych rzymsko-katolickich:

a) świadectwo ukończenia studjów na wydziale teologji katolickiej ze stopniem naukowym lub bez stopnia naukowego w uniwersytetach i zakładach teologicznych w Polsce i zagranicą;

b) świadectwo ukończenia studjów teologicznych w djecezjalnych seminarjach duchownych (art. XIII konkordatu).

§ 2. Do udzielania nauki religji potrzebuje duchowny rzymsko-katolicki oprócz kwalifikacyj zawodowych jeszcze misji kanonicznej, udzielonej mu od właściwego biskupa.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z tym dniem traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 24 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 246)[1]).

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:

St. Grabski.

6.

OKÓLNIK

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do Kuratorjów Okręgów Szkolnych, Dyrekcyj szkół średnich ogólno-kształcących i zawodowych, seminarjów nauczycielskich oraz inspektorów szkolnych — w sprawie zwalczania płonicy (szkarlatyny).

Jedną z największych plag dzieci w wieku szkolnym jest płonica (szkarlatyna). Dotychczasowe metody walki z płonicą, której zarazek, jak wiadomo, jest bardzo lotny, nie dają należytych wyników. Brak specjalnych pawilonów szpitalnych dla chorych płonicznych, częsta niemożność dokonywania należytego odkażania, trudności rozpoznawcze w poważnych i lekkich przypadkach płonicy, które nie dochodzą do lekarzy albo też są mylnie rozpoznawane i stają się powodem wybuchu epidemji, niemożność odpowiedniego odosobnienia otoczenia chorego i t. d. — wszystko to niezmiernie utrudnia walkę z epidemją płonicy.

W pewnej analogji do ospy najskuteczniejszym środkiem do zwalczania tej ciężkiej choroby mogą być szczepienia ochronne przeciwpłoniczne, stosowane już na dużą skalę w Ameryce.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Generalna Dyrekcja Służby Zdrowia), w porozumieniu z Ministerstwem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego rozsyła okólniki do urzędów sobie podwładnych z poleceniem uświadomienia ludności o potrzebie zwalczania płonicy drogą szczepień ochronnych; szczepionki ochronne przygotowuje Państwowy Zakład Higjeny w Warszawie.

Dotychczasowe szczepienia ochronne przeciwpłonicze, dokonane w liczbie kilkunastu tysięcy w Warszawie, nie wykazując żadnych szkodliwych następstw zabiegu, pozwalają przypuszczać, że na tej drodze uda się zapobiegać występowaniu tej ciężkiej choroby.

Ministerstwo poleca przeto dyrekcjom szkół oraz nauczycielstwu, ażeby na konferencjach rodzicielskich zachęcali rodziców do poddawania swych dzieci wspomnianemu zabiegowi i ażeby współdziałali w tej akcji z urzędami zdrowia publicznego.

Warszawa, dnia 26 października 1925 r. (L. 10168/O. Prez.).

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:

(—) St. Grabski.

---

[1]) Przedrukowane w Dz. U. Kur. O. S. Krak. Nr. 5. z r. 1925.

7.

OKÓLNIK

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do Kuratorjów Okręgów Szkolnych — w sprawie niezmuszania w szkołach średnich młodzieży wyznania mojżeszowego do pracy piśmiennej w soboty.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oznajmia, że młodzież wyznania mojżeszowego, uczęszczająca do państwowych szkół średnich ogólno-kształcących, nie może być zmuszana w soboty do pisania, rysowania i robót ręcznych.

Warszawa, dnia 26 listopada 1925 r. (L. 14286/II).

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:

(—) *St. Grabski.*

8.

Ministerstwo Wyzn. Rel. i Ośw. Pub. Warszawa, dnia 14 grudnia 1925 r.
Nr. 11045/O. Prez. 25.

Do

Pana Kuratora Okręgu Szkolnego Krakowskiego w Krakowie — w sprawie utworzenia Wydziału Szkolnictwa Zawodowego w Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego.

Na mocy par. 6. Rozporządzenia z dnia 5 sierpnia 1925 roku (Dz. U. Nr. 13 poz. 126) zarządzam objęcie przez Pana Kuratora z dniem 1 stycznia 1926 roku zarządu szkół i kursów zawodowych, z wyjątkiem wymienionych w p. 2 powyższego rozporządzenia.

W tym celu na mocy par. 12 Statutu Kuratorjów Okręgów Szkolnych (Dz. Urz. Nr. 19 poz. 191 z 1924 roku) tworzy się w Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego Wydział Szkolnictwa Zawodowego.

Minister: *St. Grabski* wr.

9.

Min. W. R. i O. P. Warszawa, dnia 26 października 1925 r.
Nr 12406/I.

Do

Kuratorjów Okręgów Szkolnych, Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach i Liceum Krzemienieckiego w Krzemieńcu — w sprawie kwalifikacyj i uposażenia absolwentów Instytutu Robót Ręcznych, posiadających świadectwa, przewidziane w art. 5 p. „i" ustawy o kwalifikacjach.

Wśród nauczycieli szkół średnich ogólno-kształcących i seminarjów nauczycielskich, którzy w r. 1925 ukończyli Państwowy Instytut Robót Ręcznych w Warszawie i otrzymali świadectwa, przewidziane w § 5 rozporządzenia Ministra W. R. i O. P. z dnia 7 października 1924 r. w sprawie

studjów i egzaminów robót ręcznych (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 18 poz. 182), jest znaczna liczba osób, które przez ukończenie rocznego kursu robót ręcznych przed 1 stycznia 1923 r., uzyskały kwalifikacje do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich na mocy art. 5 p. i ustawy o kwalifikacjach z dnia 26 września 1922 r., zmienionej ustawą z dnia 16 lipca 1924 (Dz. U. R. P. Nr 92 poz. 864).

Ponieważ jednak formularze świadectw ukończenia Instytutu są zastosowane do absolwentów, nie posiadających formalnych kwalifikacyj do nauczania w szkołach średnich ogólno-kształcących i seminarjach nauczycielskich i opiewają, że posiadacze tych świadectw są „uprawnieni do zgłoszenia się do egzaminu na nauczycieli szkół średnich ogólno-kształcących i seminarjów naucz.“, w niektórych Kuratorjach powstały wątpliwości, czy osoby, o których mowa w pierwszym ustępie niniejszego pisma, można uważać za nauczycieli wykwalifikowanych, a w związku z tem, czy uposażenie należy im wymierzać na podstawie art. 31, czy 32, czy nawet 33 ustawy uposażeniowej z dnia 9 października 1923 r.

Biorąc pod uwagę, 1) że nauczyciele ci posiadają ustawowo wymagane kwalifikacje, 2) nauczyciele ci ukończyli Instytut Robót Ręcznych czyli dwuletnie specjalne kursy zawodowe, o których mówi art. 31 ustawy uposażeniowej, Ministerstwo wyjaśnia, że nauczyciele robót ręcznych w szkołach średnich ogólno-kształcących i seminarjach naucz., posiadający 1) maturę gimnazjalną lub seminarjalną, 2) świadectwo do nauczania slöjdu, przewidziane w art. 5 — i ustawy kwalifikacyjnej z dnia 26 września 1922 r., zmienionej ustawą z dnia 16 lipca 1924 r (Dz. U. R. P. Nr 92 poz. 864) i 3) świadectwo ukończenia Państwowego Instytutu Robót Ręcznych w Warszawie, przewidziane w § 5 rozporządzenia Ministra W. R. i O. P. z dnia 7 października 1924 r. Nr 2949/II A w sprawie studjów i egzaminów z robót ręcznych (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 18 poz. 182) winni otrzymywać uposażenie według art. 31 ustawy uposażeniowej z 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 116 poz. 924).

Natomiast interpretując wyjaśnienie zawarte w okólniku Ministerstwa z 20 grudnia 1923 L: 3641/S (Dz. Urz. Nr 3 z r. 1924 poz. 27) Ministerstwo komunikuje, że absolwenci Państwowego Instytutu Robót Ręcznych w Warszawie, uczący w szkołach średnich ogólno-kształcących i seminarjach nauczycielskich i posiadający jedynie świadectwo z egzaminu końcowego z 2-letnich kursów, przewidzianego § 5 wyżej wymienionego rozporządzenia Ministra W. R. i O. P., o ile nie posiadają pełnej kwalifikacji, uzyskanej bądź to na podstawie postanowień przejściowych wyżej powołanej ustawy z dnia 26 września 1922 r., w szczególności na podstawie art. 5 lit. „i“ tej ustawy, bądź na podstawie rozporządzeń, wydanych zgodnie z art. 1 tejże ustawy, mają prawo — jako niekwalifikowani — jedynie do uposażenia według art. 33, aż do czasu uzyskania przez nich pełnej kwalifikacji, względnie złożenia właściwego egzaminu na nauczyciela szkół średnich, przewidzianego rozporządzeniem Ministra W. R. i O. P. z 9 października 1925 (Dz. Urz. Nr 18 z r. 1924 poz. 185).

Według postanowień art. 32 winni otrzymywać uposażenie ci nauczyciele robót ręcznych, którzy posiadają kwalifikacje, przepisane ustawą z dnia 26 września 1922 r., ale nie mają matury gimnazjalnej lub seminarjalnej i ukończonych conajmniej dwuletnich specjalnych kursów zawodowych.

Minister: *St. Grabski* w. r.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego. Kraków, dnia 6 listopada 1925 r.
L. 2112/O. 1925.

Wydziałom, Oddziałom Kuratorjum, Dyrekcjom państwowych szkół średnich ogólno-kształcących i seminarjów nauczycielskich w Okręgu — w sprawie kwalifikacyj i uposażenia absolwentów Instytutu Robót Ręcznych, posiadających świadectwo, przewidziane w art. 5 p. „i" ustawy o kwalifikacjach.

Do wiadomości.

Kurator Okręgu Szkolnego: *Dr Riemer* w. r.

10.

Uchwała Rady Ministrów

z dnia 14 października 1925 r.

w sprawie przedłużenia urzędnikom terminu do zgłoszeń okresów czasu służby, spędzonych nie w publiczno-prawnej państwowej służbie pomocniczej, do policzenia do wysługi emerytalnej.

Rada Ministrów zezwala na przedłużenie terminu zgłoszeń wymienionego w punkcie 7 § 2 rozporządzenia wszystkich austr. ministerstw z dnia 25 stycznia 1914 r. (Dz. u. p. Nr 20) urzędnikom, którzy przeszli w tym charakterze do służby polskiej z b. zaboru austrjackiego, względnie zostali urzędnikami w tej służbie, okresów czasu służby, spędzonych w nie publiczno-prawnej państwowej służbie pomocniczej, na przeciąg jednego roku, poczynając od dnia 1 października 1925 r., względnie od chwili mianowania ich urzędnikami w służbie polskiej.

Minister Skarbu: *(—) Wł. Grabski.*

Ministerstwo W. R. i O. P. Warszawa, dnia 20 listopada 1925 r.
Nr 10370/O. Prez. 25.

PP. Kuratorom Okręgów Szkolnych i Wizytatorowi Liceum Krzemienieckiego.

do wiadomości i stosowania się. Minisierstwo zwraca uwagę, że w myśl powołanego w powyższej uchwale Rady Ministrów rozporządzenia wszystkich austrjackich Ministerstw — policzenie czasu wspomnianej służby pomocniczej, należy do władz, powołanych do wymiaru emerytury, przyczem policzenie to może mieć wpływ tylko na wysokość zaopatrzenia a nie na uzasadnienie roszczenia do tego.

Dla ustalenia zaś płacy początkowej danego urzędnika w walucie polskiej dla pobrania datku, przewidzianego w punkcie 4 § 2 cytowanego rozporządzenia wszystkich Ministerstw, należy stosować § 1 rozp. Ministra Skarbu z dnia 1 sierpnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 82 poz. 785).

Jednocześnie Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego nadmienia, że Ministerstwo Skarbu pismem okólnem z dnia 25 października 1925 r. L: 20938/D. B. Em. skierowanem do wszystkich Izb Skarbowych i Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego zezwoliło zwolnionym już ze służby polskiej urzędnikom, względnie pozostałym po nich wdowom i sierotom, na wypłatę zaopatrzeń emerytalnych przy uwzględnieniu powyższych okresow służby dopiero po całkowitej spłacie datku za policzenie tych okresów służby jednorazowo, względnie w ratach miesięcznych, wskazanych w punkcie 5 § 2 przytoczonego rozporządzenia wszystkich austr. ministerstw z dnia 25 stycznia 1914 r. (Dz. u. p. Nr 20).

Za Ministra: *Dr Karol Dawidowski*, Dyrektor Departamentu.

Kuratorjum Okręgu Szk. Krak. Kraków, dnia 2 grudnia 1925 r.
L. 2288/O. 1925.

Wydziałom i Oddziałom w miejscu oraz Radom Szkolnym Powiatowym w Okręgu — w sprawie przedłużenia urzędnikom terminu do zgłoszeń okresów czasu służby, spędzonych nie w publiczno-prawnej państwowej służbie pomocniczej, do policzenia do wysługi emerytalnej.

Do wiadomości i stosowania się.

Za Kuratora Okręgu Szkolnego:
Wierzbicki w. r., p. o. Naczelnika Wydziału.

Ministerstwo W. R. i O. P. 11. Warszawa, dnia 5 grudnia 1925 r.
Nr 10775/O. Prez. 25.

Do
Kuratorjum Okręgu Szkolnego Poznańskiego w Poznaniu — w sprawie dodatku ekonomicznego za miesiące wakacyjne.

Odpowiadając na pismo z dnia 5 sierpnia 1925 L. Dz. 352/25. O. R. w sprawie dodatku ekonomicznego za miesiące wakacyjne na dzieci w wieku od 18 do 24 lat, które ukończywszy szkołę średnią ogólno-kształcącą, zamierzają kształcić się w dalszym ciągu w innej szkole publicznej, Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu (pismo z dnia 29 listopada b. r. Nr 3850/D. B. I.) wyjaśnia, iż funkcjonarjuszom państwowym w wypadku tym zasadniczo dodatek ekonomiczny się należy. Jednak dla uniknięcia ewentualnych potrąceń, należy wstrzymywać wypłatę tego dodatku od najbliższego miesiąca po ukończeniu szkoły średniej, a dalszą wypłatę uzależniać od uprzedniego dostarczenia przez funkcjonarjusza dowodu zapisania i uczęszczania dziecka do danej szkoły publicznej.

Za Ministra:
Dr M. Pollak w. r. w z. Dyrektor Departamentu.

j. w. **Kuratorjom Okręgów Szkolnych**
Do wiadomości.

Za Ministra:
Dr Michał Pollak w. r. w z. Dyrektor Departamentu.

Kuratorjum Okręgu Szk. Krak. Kraków, dnia 15 grudnia 1925 r.
L. 2347/O.

Wydziałom, Oddziałom Kuratorjum, Dyrekcjom państwowych szkół średnich ogólno-kształcących, seminarjów nauczycielskich oraz Radom Szkolnym Powiatowym w sprawie dodatku ekonomicznego za miesiące wakacyjne.

Do wiadomości w związku z okólnikiem z dnia 28 października 1924 r. L. 1882/prez., ogłoszonym w Dz. U. Kur. Nr 6. poz. 150. str. 153. Kuratorjum przypomina przy tej sposobności obowiązek natychmiastowego donoszenia o wszelkich zmianach mających, wpływ na wysokość dodatku ekonomicznego.

Ministerstwo W. R. i O. P. 12. Warszawa, dnia 12 grudnia 1925.
Nr 10282/25 O. Prez.

Do
PP. Kuratorów Okręgów Szkolnych — w sprawie wynagrodzenia zastępców dyrektorów.

Ponieważ w związku z artykułem 37, 54 i 62 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska

(Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 924) podniesiono wątpliwości odnośnie do wynagradzania za kierownictwo zastępców dyrektorów szkół średnich, seminarjów nauczycielskich, ochroniarskich i szkół zawodowych, Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wyjaśnia, że prawo do przyznanego artykułami powyższemi dodatkowego wynagrodzenia, będącego istotną częścią składową uposażenia dyrektora w wysokości 225 *) punktów miesięcznie, przysługuje **jedynie** dyrektorom szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich, ochroniarskich i szkół zawodowych, którzy stanowisko to zajmują na zasadzie formalnych dekretów nominacyjnych.

Dodatek ten nie przysługuje zatem i nie może być asygnowany nauczycielom, którzy pełnią zastępczo obowiązki dyrektora zakładu, zarówno kiedy to stanowisko jest niezajęte np. z powodu śmierci dyrektora, jak i w wypadkach, kiedy stanowisko to jest zajęte, a tylko z powodu choroby dyrektora czy zawieszenia go w urzędowaniu czy z innych powodów czynności dyrektora muszą być powierzone zastępcy.

Wobec powyższego wyjaśnienia zechcą Panowie Kuratorzy zarządzić z dniem 1 stycznia 1926 r. wstrzymanie wypłaty dodatkowego wynagrodzenia w wysokości 225 *) punktów wszystkim nauczycielom, którzy zastępczo pełnią obowiązki dyrektorów, nie mając nominacyj na to stanowisko.

Nauczycielom tym przysługuje jedynie zniżenie obowiązującego wymiaru zajęć zgodnie z § 5 rozp. Min. W. R. i O. P. z dnia 14 kwietnia 1924 r. (Dz. U. Min. W. R. i O. P. Nr 8 poz. 73).

Za Ministra:
Dr Karol Dawidowski, Dyrektor Departamentu.

Kuratorjum Okręgu Szk. Krak. Kraków, dnia 21 grudnia 1925 r.
L. 2390/O. 1925.

Dyrekcjom państwowych szkół średnich ogólno-kształcących i seminarjów nauczycielskich w sprawie wynagrodzenia zastępców dyrektorów.

Do wiadomości.

Za Kuratora Okręgu Szkolnego:
Wierzbicki w. r., p. o. Naczelnika Wydziału.

L. 2296/O. 25. **13.** Kraków, dnia 14 grudnia 1925 r.

Do

Dyrekcyj państwowych i prywatnych gimnazjów i seminarjów nauczycielskich w Okręgu.

Ponieważ z każdym rokiem coraz większa liczba drużyn zgłasza się do dorocznych zawodów międzyszkolnych, odbywanych na wiosnę w Krakowie, w roku ubiegłym około 1.000 zawodników, i wskutek tego trudno je przeprowadzić w zakślonym czasie, — ponieważ dalej zwiększają się tem samem także trudności aprowizacyjne i kwaterunkowe a drużyny narażone są na stosunkowo duże wydatki — Kuratorjum Okręgu Szkolnego zmienia na r. szk. 1925/26 dotychczasową organizację zawodów, nadając im dla próby odmienną formę. Mianowicie Kuratorjum dzieli Okręg na cztery grupy: 1) Grupę m. Białej 2) grupę m. Krakowa 3) grupę m. Tarnowa 4) grupę m. Nowego Sącza, przeznaczając każde z tych miast na miejsce zawodów szkół najbliżej położonych.

---

*) Zmniejszone o 50% ustawą z dnia 22 grudnia 1925 r. o środkach zapewnienia równowagi budżetowej (Dz. U. Rz. P. Nr 129. poz. 918).

Zawody zostaną przeprowadzone w tych czterech miastach a tylko najlepsze drużyny zjadą na końcowe zawody do Krakowa. Ile tych drużyn wezwie się do Krakowa, zależeć to będzie od liczby zgłoszeń do poszczególnych punktów zawodów, tem oczywiście więcej, im więcej się zgłosi. Odpowiedni klucz zostanie w swoim czasie rozesłany, gdy nadejdą zgłoszenia ze wszystkich miejscowości.

Zawody w każdej grupie muszą się przeto odbyć we wcześniejszym wiosennym terminie, aniżeli zawody końcowe, dalej musi się opracować plan rozgrywek w całym okręgu z podaniem terminów, ułożyć odpowiedni klucz i t. p. i dlatego nieprzekraczalny termin zgłoszeń musi być wcześniejszy od dotychczasowych. **Ustala się go na dzień 15 marca 1926 r.** (późniejsze zgłoszenia nie będą uwzględnione).

Program zawodów będzie taki sam, jak w roku ubiegłym (p. zeszyt 6 prawideł gier), **obowiązują też podane w zeszycie 6. przepisy.** Wprowadza się jedynie te zmiany, że z programu zawodów drużyn męskich odpada p. IV. (gra w uszatę) i p. V. (przechodzenie przez parkan) — nadto w miejsce rzutu piłką uszatą wprowadza się rzut dyskiem (tabelę oceny poda się później). Do programu drużyn żeńskich dodaje się p. IV mianowicie grę w uszatą (uszata wagi 500 gr. o średnicy 20-25 cm, a więc lekka a miękka).

Dyrekcje zechcą treść tego okólnika podać do wiadomości nauczycielom (lkom) ćwiczeń cielesnych i ew. zgłosić drużyny zawodnicze w podanym terminie według wzoru karty zgłoszeń (zeszyt 6).

Kurator Okręgu Szkolnego: *Dr. Riemer* wr.

L. 2382/O. 25. **14.** Kraków, dnia 21 grudnia 1925 r.

Do

Wydziałów, Oddziałów Kuratorjum, Dyrekcyj państwowych szkół średnich ogólno-kształcących, seminarjów nauczycielskich oraz Rad Szkolnych Powiatowych w Okręgu — w sprawie potrącenia zaliczek na uposażenie.

Uzupełniając tut. okólnik z dnia 13 grudnia 1924 r. L. 2237/Prez., ogłoszony w Dz. U. Kuratorjum Nr. 7 poz. 190 z r. 1924, wyjaśnia Kuratorjum na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 10 grudnia 1925 r. Nr. 10842/O. Prez. 25, że nauczycielom, wyjeżdżającym na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za urlopami bezpłatnemi do szkół polskich zagranicę, można odraczać **do ich powrotu** spłatę zaliczek na uposażenie. Po powrocie natomiast winno się im potrącać zaliczki w normalnych ratach miesięcznych.

Kurator Okręgu Szkolnego: *Dr Riemer* wr.

L. O. 16/26. **15.** Kraków, dnia 4 stycznia 1926 r.

Do

Dyrekcyj szkół średnich ogólno-kształcących, seminarjów nauczycielskich, szkół zawodowych oraz Rad Szkolnych Powiatowych w Okręgu — w sprawie przeprowadzania ankiet w szkołach.

Wobec konkretnego wypadku, w którym redakcja jednego z pism zwróciła się do nauczycielstwa szkół powszechnych z prośbą o przepro-

wadzenie ankiety w szkołach, przypomina Kuratorjum na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 22 grudnia 1925 r. Nr. 21748/I., że bez zezwolenia powołanych do tego władz szkolnych, przeprowadzenie jakichkolwiek ankiet w szkołach jest niedozwolone.

Za Kuratora Okręgu Szkolnego:
Wierzbicki wr., p. o. Naczelnika Wydziału.

16.

L. 10089/II. 25 Kraków, dnia 11 grudnia 1925 r.

Do

Dyrekcyj szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich w Okręgu — w sprawie dojeżdżania do szkół młodzieży szkolnej.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego, przychylając się do wielekroć razy wyrażanej opinji Rad Pedagogicznych i stawianych przez nie wniosków, rozporządzeniem z dnia 14 stycznia 1925 r. L. 2085/pr. (Dz. U. K. O. S. Krak. Nr. 1 poz. 14) unormowało sprawę dojeżdżania do szkół młodzieży szkolnej, podając warunki, w jakich można zezwolić na dojeżdżanie.

Tymczasem niektóre Dyrekcje nie wniknęły w intencje Kuratorjum. Kuratorjum pragnęło z jednej strony ukrócić nadużywanie wolności dojeżdżania przez uczniów, którzy niejako sport z tego sobie urządzali a z drugiej strony kierowało się troską zarówno o dobro moralne jak i fizyczne młodzieży, gdy ta kwestja przez wielu rodziców za mało była uwzględniana, rodziców, którzy raczej się kierowali własną wygodą lub łatwo ulegali życzeniom swych dzieci, tem łatwiej, że uwzględnienie ich oszczędzało wydatków.

Niektóre Dyrekcje zastosowały przepisy okólnika w ten sposób, że stało się to z krzywdą szeregu rodziców, jak np. wydanie bezwzględnego zakazu dojeżdżania dla wszystkich, choć czas dojazdu równał się niejednokrotnie czasowi dochodzenia do szkoły w większem mieście.

Gdy nadto w dzisiejszej dobie do wielkich trudności mieszkaniowych dołączyło się jeszcze bardzo ciężkie położenie materjalne ludności, czyniące kwestję łatwą do rozwiązania pół roku temu, dziś nierozwiązalną, gdy szereg rodziców, nie mogąc wybrnąć z trudnej sytuacji finansowej, w jaką je stawia dosłowne stosowanie okólnika, musiałby swe dzieci w ciągu roku szkolnego ze szkół odebrać — Kuratorjum Okręgu Szkolnego w uwzględnieniu tych wyjątkowych warunków a w myśl właściwej swej intencji, poleca Dyrekcjom wyrozumiale stosować przepisy omawianego okólnika, poddawać pod rozwagę Rad Pedagogicznych każdy poszczególny wypadek, które mogą stosować odchylenia od podanych przepisów w warunkach, godnych uwzględnienia.

Kurator Okręgu Szkolnego: *Dr Riemer* wr.

17.

L. 10.509/II. 25. Kraków, dnia 23 grudnia 1925 r.

Do

Dyrekcyj wszystkich szkół średnich ogólno-kształcących i seminarjów nauczycielskich w Okręgu — w sprawie wyłączenia Wilhelma Blasbalga od wszelkich egzaminów.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego rozporządzeniem z dnia 11 grudnia 1925 r. Nr 17015/II. zarządziło, że Wilhelm Blasbalg, urodzony w 1904 roku w Krakowie, religji mojżeszowej, nie może być dopuszczony do jakichkolwiek egzaminów w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich oraz szkołach zawodowych w Państwie Polskiem bez zezwolenia Ministerstwa.

Kurator Okręgu Szkolnego: *Dr Riemer* w. r.

18.

L. 10421/II. 1925. Kraków, dnia 29 grudnia 1925 r.

Do

Dyrekcyj wszystkich szkół średnich ogólno-kształcących w Okręgu.

Kuratorjum oznajmia, że Janina Masnówna, ur. 13 grudnia 1909 roku w Starych Stawach, rel. rzym.-kat., nie może być dopuszczona do żadnych egzaminów w szkołach średnich ogólno-kształcących w tutejszym Okręgu.

Kurator Okręgu Szkolnego: *Dr Riemer* wr.

19.

Nadanie praw gimnazjów państwowych prywatnym szkołom średnim.

P. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, przychylając się do wniosku Kuratorjum z dnia 26 października 1925 r. Nr. 8358/II. 25., nadał na rok szkolny 1925/26 rozporządzeniem z dnia 20 listopada 1925 r. Nr. 15631/II. 25:

I. pełne prawa gimnazjów państwowych, przewidziane w § 1 lit. a rozporządzenia z dnia 7 listopada 1924 r. Nr. 12600/II. 24. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 20/142 z 1924 poz. 206):

w Grybowie: 1. gimnazjum koedukacyjnemu Towarzystwa gimnazjalnego w Grybowie;

w Krakowie: 2. gimnazjum żeńskiemu im. Królowej Jadwigi Towarzystwa gimnazjum im. Królowej Jadwigi,

3. gimnazjum żeńskiemu im. św. Urszuli Zgromadzenia SS. Urszulanek,

4. gimnazjum żeńskiemu i liceum im. Heleny Kaplińskiej, utrzymywanym przez Marję Trąmpczyńską,

5. gimnazjum męskiemu im. St. Jaworskiego Marji Jaworskiej,

6. gimnazjum męskiemu Zgromadzenia ks. ks. Salezjanów;

w Oświęcimiu: 7. gimnazjum męskiemu im. ks. Jana Bosko Zgromadzenia ks. ks. Salezjanów;

w Nowym Sączu: 8. gimnazjum żeńskiemu Komitetu obywatelskiego w Nowym Sączu;

w Rakowicach pod Krakowem: 9. gimnazjum męskiemu im. ks. St. Konarskiego Konwentu OO. Pijarów;

w Tarnowie: 10. gimnazjum żeńskiemu Zgromadzenia SS. Urszulanek;

w Zakopanem: 11. gimnazjum sanatoryjnemu koedukacyjnemu im. bł. Ładysława z Gielniowa Towarzystwa opieki nad młodzieżą;

w Zbylitowskiej Górze: 12. gimnazjum żeńskiemu Zgromadzenia SS. Najświętszego Serca Jezusowego.

II. niepełne prawa gimnazjów państwowych, przewidziane w § 1 lit. b przytoczonego rozporządzenia:

W Dąbrowie koło Tarnowa: 1. gimnazjum koedukacyjnemu Towarzystwa przyjaciół szkoły średniej w Dąbrowie;

w Jaśle: 2. gimnazjum żeńskiemu im. bł. Jolanty Koła Towarzystwa Nauczycieli Szkół Wyższych;

w Krakowie: 3. I-szemu gimnazjum żeńskiemu Towarzystwa I-szego prywatnego gimnazjum żeńskiego w Krakowie,

4. gimnazjum męskiemu Zgromadzenia ks. ks. Misjonarzy,

5. żydowskiemu gimnazjum koedukacyjnemu Towarzystwa żydowskiej szkoły ludowej i średniej w Krakowie;

w Nowym Sączu (Biały Klasztor): 6. gimnazjum żeńskiemu im. Królowej Korony Polskiej Zgromadzenia SS. Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Marji Panny;

w Oświęcimiu: 7. gimnazjum koedukacyjnemu im. ks. St. Konarskiego Towarzystwa szkoły średniej w Oświęcimiu;

w Ropczycach: 8. miejskiemu gimnazjum klasycznemu;

w Tarnowie: 9. gimnazjum żeńskiemu im. Elizy Orzeszkowej Towarzystwa szkoły średniej w Tarnowie.

III. niepełne prawa gimnazjów państwowych, przewidziane w § 1, lit. b **z zastrzeżeniem,** przewidzianem w § 4 przytoczonego rozporządzenia:

W Staniątkach: 1. gimnazjum żeńskiemu ziemiańskiemu im. św. Scholastyki Zgromadzenia PP. Benedyktynek;

w Wieliczce: 2. gimnazjum żeńskiemu im. Marji Konopnickiej Towarzystwa opieki nad prywatnem gimnazjum żeńskiem w Wieliczce.

20.
Organizacja szkół.

Ministerstwo W. R. i O. P. rozporządzeniem z dnia 17 grudnia 1925 r. Nr. 21773 I. przyznało:

I. Pełne prawa państwowych seminarjów nauczycielskich na trzy lata: 1925/6, 1926/7 i 1927/8 rok szkolny następującym pryw. seminarjom nauczycielskim żeńskim:

1. im. św. Rodziny w Krakowie, 2. im. Fr. Preisendanza w Krakowie, 3. im. bł. Kingi w Tarnowie.

II. Pełne prawa państwowych seminarjów nauczycielskich na 2 lata: 1925/6 i 1926/7 rok szkolny prywatnemu seminarjum nauczycielskiemu żeńskiemu im. Ks. Bronisława Świeykowskiego w Gorlicach.

III. Pełne prawa państwowych seminarjów nauczycielskich na rok szkolny 1925/6 następującym prywatnym seminarjom nauczycielskim żeńskim:

1. im. Kl. z Tańskich Hoffmanowej w Bochni, 2. Instytutu Marji w Krakowie, 3. S. Münnichowej w Krakowie, 4. SS. Urszulanek w Tarnowie.

IV. Niepełne prawa państwowych seminarjów nauczycielskich na rok szkolny 1925/6 następującym prywatnym seminarjom nauczycielskim żeńskim:

1. im. św. Hildegardy, w Białej 2. im. Król. Jadwigi w Dębicy, 3. im. M. Konopnickiej w Nowym Sączu, 4. im. M. Konopnickiej w Nowym Targu, 5. im. św. Kingi PP. Klarysek w Starym Sączu, 6. im. Mikołaja Reja w Krakowie, 7. w Wadowicach.

21.

Podręczniki dla szkół z językiem wykładowym ruskim

na terenie Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego i Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego, zatwierdzone rozporządzeniem Pana Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 19 grudnia 1925 r. L. 11153/25 O. Prez.:

1. Bukwar. Perwa czytanka dla wsel. szkił. U Lwowi. Nakł. Wyd. Szkilnych knižok 1926. Polecone.
2. II czytanka dla 2-oj kl. wsel. szk. Wid. I-e. U Lwowi. Nkł. Wydawn. Szkilnych knižok 1926. Polecone.
3. III czytanka dla 3-oj kl. wsel. szk. Wid. I-e. U Lwowi. Nkł. Wyd. Szkilnych knižok 1925. Polecone.
4. IV czytanka dla 4-oj kl. wsel. szk. Wid. I-e. U Lwowi. Nkł. Wyd. Szkilnych knižok 1925. Polecone.

22.

Ruch służbowy.

Kuratorjum.

Pan Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego rozporządzeniem z dnia 4 grudnia 1925 r. Nr. 10601/O. Prez. 25 powierzył p. *Władysławowi Wierzbickiemu*, wizytatorowi szkół, pełnienie obowiązków Naczelnika Wydziału Ogólnego w Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego.

Kurator Okręgu Szkolnego zamianował z dniem 1 stycznia 1926 r. p. *Dra Kazimierza Rodowicza*, praktykanta referendarskiego, referendarzem w VIII stopniu służbowym;

pp. *Jadwigę Korczyńską* i *Marję Chrapińską*, nauczycielki publ. szkół powszechnych, asesorami w VIII stopniu służbowym;

pp. *Raula Chłapowskiego* i *Brunona Marcinkowskiego*, praktykantów rachunkowo-kasowych, asystentami rachunkowymi w X stopniu służbowym;

p. *Tadeusza Wróblewskiego*, praktykanta adminisfracyjnego II kat., sekretarzem w X stopniu służbowym;

p. *Helenę Wojnowską*, praktykantkę kancelaryjną, rachmistrzem w XI stopniu służbowym w Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego.

Inspektoraty szkolne.

Pan Minister W. R. i O. P. rozporządzeniem z dnia 24 listopada 1925 r. Nr. 19.441/I. zamianował prowizorycznie p. *Dra Stanisława Durka*, kierownika 53 publicznej szkoły powszechnej w Krakowie, zastępcą Inspektora szkolnego powiatu krakowskiego w Krakowie.

Kurator Okręgu Szkolnego Krakowskiego zamianował z dniem 1 stycznia 1926 r. p. *Antoniego Janowskiego*, urzędnika kancelaryjnego IX. stopnia służbowego, urzędnikiem kancelaryjnym VIII stopnia służbowego w Radzie Szkolnej Powiatowej w Białej.

Szkolnictwo średnie.

Pan Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego rozporządzeniem z dnia 27 października 1925 Nr. 14 924/II. 25 nadał stałą posadę nauczycielską w państwowem gimnazjum I. im. św. Anny w Krakowie p. *Feliksowi Fidzińskiemu*, nauczycielowi tegoż zakładu, od 1 listopada 1925 r.

Pan Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przeniósł rozporządzeniem z dnia 5 listopada 1925 Nr. 15.186/D. II. 25 p. *Tadeusza Szeliskiego* z państwowego gimnazjum im. króla Władysława Jagiełły w Dębicy do państwowego gimnazjnm I im. Jana Długosza w Nowym Sączu od 1 września 1925 r.;

rozporządzeniem z dnia 18 listopada 1925 Nr. 15.984/D. II. 25 *ks. Romana Miszkę* z państwowego gimnazjum VIII. im. A. Witkowskiego w Krakowie do państwowego gimnazium V. im J. Kochanowskiego w Krakowie od dnia 15 listopada 1925 r.

Pan Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego rozporządzeniem z dnia 4 grudnia 1915 zamianował p. *Bohdana Łepkiego* nauczycielem z par. 8 P. S. N. od dnia 1 stycznia 1926 w państwowem gimnazjum im. św. Anny w Krakowie.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego rozporządzeniem z dnia 7 października 1925 r. Nr. 13.578/D. II/25 zwolniło ze służby z dniem 31 października 1925 r. p. *Teodozego Lewickiego*, nauczyciela z § 8 P. S. N. w państwowem gimn. II. im. J. Tarnowskiego w Tarnowie.

Pan Prezes Rady Ministrów rozporządzeniem z dnia 10 listopada 1925 r. Nr. 3584/or. nadał p. *Szczęsnemu Rucińskiemu*, profesorowi państwowego gimnazjum II. im. św. Jacka w Krakowie srebrny „Krzyż Zasługi“.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego rozporządzeniem z dnia 27 października 1925 r. Nr. 19.146/I. zamianowało p. *Wandę Skwarczkównę* nauczycielką szkoły ćwiczeń państwowego seminarjum nauczycielskiego żeńskiego w Krakowie.

23.

Unieważnienie legitymacyj.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego unieważnia zagubione legitymacje urzędnicze pp.:

1) *Marji Milanówny* nauczycielki publ. szkoły powsz. w Wielopolu Skrzyńskiem pow. Ropczyce Nr. legit. 2137

2) *Franciszka Wiśniewskiego* emer. kierownika publ. szkoły powsz. w Krakowie Nr. legit. 4698.

3) *Juljana Armaty* nauczyciela publ. szkoły powsz. w Nawsiu pow. Ropczyce Nr. legit. 8516.

4) *Jana Łaskiego* kierownika publ. szkoły powsz. w Zbyszycach pow. N. Sącz Nr. legit. 1187.

5) *Pauliny Gąsiorowskiej* nauczycielki publ. szkoły powsz. w Jastrząbce pow. Tarnów. Nr. legit. 5168.

6) *Marji Ekiertówny* nauczycielki publ. szkoły powsz. w Jadownikach pow. Dąbrowa Nr. legit. 8040.

7) *Wojciecha Szeląga* nauczyciela publ. szkoły powsz. w Sance pow. Chrzanów Nr. legit. 6011.

8) *Romualdy Dziurzyńskiej* nauczycielki publ. szkoły. powsz. w Trzebini Nr. legit. 4743.

9) *Juljana Krausa* kierownika publ. szkoły powsz. w Borkach pow. Tarnów Nr. legit. 1326.

10) *Zofji Steindorferówny* nauczycielki publ. szkoły powsz. w Wadowicach Nr. legit. 2189

11) *Korneli Bandolanki* nauczycielki publ. szkoły powsz. w Kaniowie pow. Biała Nr. legit. 8147.

24.

Konkursy

z terminem sześciotygodniowym od wyjścia niniejszego Nru Dziennika Urzędowego.

Rada Szkolna Powiatowa w Chrzanowie ogłasza konkurs celem stałego obsadzenia posad w publicznych szkołach powszechnych,

a) kierownika szkoły 7-klasowej męskiej w Jaworznie.

b) kierownika szkoły 6-klasowej mieszanej w Myślachowicach.

Pierwszeństwo dla kompetentów z egzaminem wydziałowym lub ukończonym Wyższym Kursem Nauczycielskim z któregokolwiek działu.

Podania należy wnosić w drodze służbowej do Rady Szkolnej Powiatowej w Chrzanowie. Mieszkania służbowe znajdują się w budynkach szkolnych.

Rada Szkolna Powiatowa w Limanowej ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posady kierownika 2-klasowej powszechnej szkoły publicznej mieszanej w Ujanowicach.

Podania należycie udokumentowane należy wnosić za pośrednictwem swej władzy przełożonej do Rady Szkolnej Powiatowej w Limanowej.

W powiecie kolskim wakują 3, a w powiecie łęczyckim 5 posad nauczycielskich w szkołach powszechnych.

Kandydaci o pełnych kwalifikacjach mogą wnosić podania w drodze służbowej do Inspektoratu szkolnego w Kole i Łęczycy (Kur. O. Szk. Łódzkiego).

25.

Wykluczenie ucznia.

Józef Pomietlak, b. uczeń II Kursu państwowego seminarjum naucz. męskiego w Białej nie może być przyjęty do państwowych ani prywatnych szkół średnich ogólno-kształcących i seminarjów nauczycielskich bez zezwolenia Ministerstwa W. R. i O. P.

26.

OGŁOSZENIA.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego zaleca do użytku Nauczycielstwa szkół średnich i powszechnych książkę prof. Uniwersytetu Jagiellońskiego Dra Stanisława Kutrzeby pt. **„Polska Współczesna“.** Trud i wartość Państwa Polskiego, nakładu Zarządu Głównego T. S. L.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego zwraca uwagę Nauczycielstwu szkół powszechnych na podręcznik p. Benoni-Dobrowolskiej pt. **„Pogadanki o ziemi“** Cz. I. Wydanie drugie. (Wydawnictwo M. Arcta w Warszawie 1924).

Drukarnia „Szkolnica“ w Krakowie, ulica Grzegórzecka 30.